

Rím, 29. novembra 2023

LIST NA ADVENT

„MILOSRDENSTVO“: SLOVO, KTORÉ MA NAJVIAC OSLOVUJE **Zvláštne a všeobecné spytovanie svedomia**

Drahí členovia Hnutia Vincentskej rodiny!

Milosť a pokoj Ježiša Krista nech je vždy s nami!

Čoskoro sa otvoria brány Adventu a opäť nám bude ponúknutý čas milosti: čas pozrieť sa na seba, čas pozerat' k nebu, dňom i nocou sa obracať k Ježišovi, ktorý nás bude inšpirovať nielen k príprave na Vianočné obdobie, ale aj na polozenie nového, pevného základu pre náš duchovný dom. Nebude obmedzený len na určitú časť roka, ale pôjde o nepretržitú výstavbu tohto domu podľa toho, aký sen má Ježiš s každým z nás. Je zameraný na náš spoločný cieľ: dostať sa do Otcovho domu, poznať plnosť kráľovstva, tešiť sa z večného života, byť s Ježišom a miliardami svätých, ktorí nás navždy očakávajú v nebi!

V jednom príbehu sa hovorí o kráľovi, ktorý rád čítal. Vo svojom zámku mal množstvo, niekoľko stoviek metrov dlhých knižníc, dopĺňaných novými knihami, ktoré si pre svoju mimoriadne zvedavú myseľ kupoval. Počas svojho života prečítal tisíce kníh.

Kráľ však zostarol a trpel nevyliciteľnou chorobou. Lekári mu povedali: „Zostáva vám už len 6 mesiacov života“. Keďže kráľ mal veľmi rád knihy, nariadil asi sto člennej skupine

ľudí, aby šli do jeho početných knižníc, prečítali tisíc kníh, ktoré ešte nečítal, a vybrali sto z nich, pretože dúfal, že si ich ešte bude môcť prečítať.

Po štyroch mesiacoch predložila skupina čítačov kráľovi zoznam sto kníh, vybraných z pôvodnej tisícky. Kráľov zdravotný stav sa však medzičasom zhoršil a on si uvedomil, že za dva mesiace života, ktoré mu lekári ešte dávali, nebude schopný prečítať sto kníh.

Kráľ požiadal skupinu čítačov, aby zostavili nový zoznam a zo sto kníh vybrali iba desať. Tentokrát sa vrátili oveľa rýchlejšie. Po mesiaci vybrali desať kníh, ktoré priniesli kráľovi, no jeho zdravotný stav sa ešte viac zhoršil. Kráľ takmer stratil zrak a jeho schopnosť čítať bola značne obmedzená. Uvedomil si, že za ten čas, ktorý mu ešte zostáva, nestihne prečítať už ani desať kníh.

Kráľ stále dúfal, že si pred smrťou bude môcť prečítať aspoň jednu knihu. Požiadal teda skupinu čítačov, aby do dvoch týždňov vybrali iba jednu knihu. Skupina splnila svoju úlohu a o dva týždne sa vrátila ku kráľovi, ktorý už umieral.

Kráľ úplne oslepol, takmer ohluchol, bol zoslabnutý a denne spal veľa hodín. Občas však bola jeho myseľ jasná a bdelá. Mal dosť síl na to, aby požiadal skupinu o prečítanie tejto knihy za jeden deň a jej zhrnutie do jediného slova. Kráľ cítil, že to už bude posledný deň jeho života.

Skupine, ktorá celú noc spoločne čítala túto jednu knihu, sa podarilo vrátiť s jediným slovom z tisícky kníh, ktoré prečítali počas predchádzajúcich mesiacov. Na druhý deň ešte zavčas rána prišla skupina ku skonávajúcemu kráľovi, ktorý už len kde-tu precitol, a povedala mu: *„Pane, počas týchto posledných mesiacov sme mali milosť prečítať množstvo kníh. Ako ste nás žiadali, dnes pred vami stojíme s jediným slovom, ktoré vyjadruje všetko to, čo bolo napísané v mnohých knihách, a tým slovom je: LÁSKA“*.

Ak by sme sa pustili do čítania celého Nového zákona s konkrétnym cieľom – nájsť jediné slovo, ktorým by sme mohli vyjadriť jeho podstatný význam, obsah a poslanstvo, väčšina z nás by pravdepodobne uviedla slovo "LÁSKA". Niektorí by, samozrejme, mohli nájsť iné slovo, ktoré sa ich v určitej chvíli životnej púte dotklo ešte hlbšie ako slovo "LÁSKA". Pokiaľ ide o mňa, keby som si dnes mal vybrať jedno slovo, ktoré zachytáva celý Nový Zákon, bolo by to slovo "MILOSRDENSTVO".

Od čias sv. Vincenta a na jeho odporúčanie zaraďuje Misijná spoločnosť a Spoločnosť dcér kresťanskej lásky denné praktizovanie zvláštneho a všeobecného spytovania svedomia medzi cvičenia, ktoré dynamizujú ich duchovný život. Zakladateľ misionárom pripomína, že s pomocou Božej milosti tieto cvičenia podporujú sebazpoznanie a stálu túžbu naprávať sa a zdokonaľovať, aby sa vykorenili chyby a zakorenili čnosti (Porov. Všeobecné pravidlá X, 9; Štatút 19).

Zvláštne spytovanie svedomia sa obvykle koná okolo poludnia alebo pred obedom. Pod láskavým Božím pohľadom si osoba v krátkosti zopakuje predsavzatie z ranného rozjímá-

nia, aby posilnila túžbu a odhodlanie uskutočniť ho a prosí o milosť potrebnú na jeho splnenie. Sv. Vincent v príhovore k dcéram kresťanskej lásky vysvetľuje význam tohto cvičenia: „*Dcéry moje, buďte verné aj v spytovaní svedomia pred obedom. Viete, že sa má vzťahovať na predsavzatie z ranného rozjímania. Poďakujte Bohu, ak ste ho z jeho milosti uskutočnili, alebo ho proste o odpustenie, ak ste ho z nedbanlivosti nespĺnili*“ (Coste IX, 43; Konferencia 6, „Vysvetľovanie pravidiel“, 16. augusta 1641).

Večer pred spaním si má každý v hlbokom vnútornom i vonkajšom tichu vykonať všeobecné spytovanie svedomia, v perspektíve zhodnotenia života, v prvom rade preto, aby poďakoval Pánovi za prijaté dobrodenia, a tiež aby prosil o odpustenie, pripravil sa na obrátenie, vytrval v dobrom a vyhol sa všetkému, čo mu odporuje. Takto zaspávame s dobrou myšlienkou a srdcom v Bohu. „*mlčanie budete zachovávať od večerného spytovania svedomia do rozjímania nasledujúceho rána, aby toto vonkajšie stíšenie uľahčilo rozhovor vášho srdca s Bohom. Zachovajte ho predovšetkým večer tesne pred spaním, kedy si urobíte krátku poklonu a prijmete Božie požehnanie*“ (Coste IX, 7; Konferencia 1, „Vysvetľovanie pravidiel“, 31. júla 1634).

Svätý Vincent de Paul – „mystik lásky“ – nás všetkých členov Hnutia Vincentskej rodiny zjavne povzbudzuje, aby sme každý deň využívali úžasné prostriedky, akými sú zvláštne a všeobecné spytovanie svedomia, a to v túžbe po obrátení, čo nás vedie k svätosti.

Výraz „spytovanie svedomia“ môže vyvolať negatívnu reakciu, ako niečo, čo už nemá žiaden význam, alebo čomu sa radšej vyhnem, než by som sa mal konfrontovať s tým, v čom ma Ježiš vyzýva k náprave. Ak ho pokladáme za chvíľu, kedy nás Ježiš ako prísny sudca bude uvádzať do rozpakov pri poukazovaní na naše slabosti, hriechy, zlyhania, a to dvakrát za deň a deň čo deň, niet divu, že hľadáme spôsob, ako sa tomu vyhnúť.

V skutočnosti je to naopak. Ježiš túži mať príležitosť, aby nám v týchto dvoch momentoch dňa, kedy sa v tichu zastavíme, mohol prejaviť svoju lásku a milosrdenstvo. Toto sú chvíle, kedy sa môžeme vrátiť ku každodennému čítaniu Svätého písma, najmä Nového zákona, a nájsť jedno slovo, ktoré pre nás zhrnie celé poslanstvo Nového zákona, či už je to "LÁSKA", "MILOSRDENSTVO", alebo iné slovo, ktoré sa nás hlboko dotýka. V takejto perspektíve sa môžeme nesmierne radovať z týchto príležitostí, ktoré oživujú v našom srdci túžbu meniť sa, obrátiť sa, usilovať sa o svätosť.

Každá kongregácia, laické združenie a jednotliviec patriaci do Hnutia Vincentskej rodiny môže mať svoje osobitné duchovné tradície. Chcel by som vyzvať kongregácie, ktoré od svojho vzniku praktizovali zvláštne a všeobecné spytovanie svedomia a ktorých členovia na svojej duchovnej ceste z nejakého dôvodu od tejto praxe úplne upustili, aby oživilí a obnovili tento dar vo svojich komunitách a v živote každého svojho člena. Ďakujem kongregáciám, ktoré denne zostali verné týmto dvom chvíľam milosti, za ich svedectvo a príklad.

Rovnako ďakujem za príklad a svedectvo každému laikovi – či už je alebo nie je členom nejakého združenia –, ktorý počas dňa využíva tieto dve chvíľky ticha s Ježišom. Členov kongregácií alebo laikov, ktorí to doteraz vo svojom živote modlitby nepraktizovali, pozývam, aby začali praktizovať tieto dva každodenné momenty stretania sa s Ježišom.

Stojíme pred Ježišom, ktorý je "LÁSKA" a "MILOSRDENSTVO".

Advent nám dáva príležitosť posilniť základy nášho života oživením týchto dvoch každodenných chvíľ milosti, alebo ich od tohto Adventu začať praktizovať ako cestu, na ktorej môžeme jasnejšie vidieť Ježišovu tvár „tu a teraz“ a v jej plnosti naveky!

Váš brat vo svätom Vincentovi

Tomaž Mavrič, CM